

3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu przepisu dotyczącego stosowania traktatów i zasady niedyskryminacji.

Substancja skarżącej została potraktowana odmiennie od innych substancji stosowanych w produktach należących do tych samych grup produktowych 2 i 7, a pozwana nie uzasadniła w obiektywny sposób powodów, dla których zeolit srebrno-miedziowy został potraktowany odmiennie od innych substancji, które, jako produkty należące do tych samych grup, również podlegają ocenie na tych samych zasadach, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 528/2012 (i dyrektywą 98/8/WE⁽³⁾).

4. Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu przepisu dotyczącego stosowania traktatów i zasady pewności prawa.

Pozwana skierowała do przewodniczącego Komitetu ds. Produktów Biobójczych list otwarty mający na celu uzyskanie wyjaśnień w przedmiocie tego, jak należy interpretować i stosować przepisy prawa dotyczące oceny i skuteczności wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 528/2012. Skarżąca oparła się na treści tego pisma, które potwierdzało jednoznaczność przepisów prawa, co spowodowało powstanie po jej stronie uzasadnionych oczekiwań co do zatwierdzenia danej substancji. Tak więc zaskarżony akt został przyjęty z naruszeniem zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, L 307, s. 58.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 2012, L 167, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 1998, L 123, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2020 r. – IR / Komisja

(Sprawa T-131/20)

(2020/C 161/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IR (przedstawiciele: adwokaci S. Pappas i A. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego DG ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, zawartej w przesłanej pocztą elektroniczną przez właściwego pracownika działu zasobów ludzkich wiadomości z dnia 2 lipca 2019 r., w której oddalono wniosek Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) o trzecie przedłużenie oddelegowania skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 23 stycznia 2020 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowości postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, które nie doprowadziło do właściwego ponownego rozpatrzenia zaskarżonej decyzji z dnia 2 lipca 2019 r. przez organ powołujący.

2. Zarzut drugi dotyczący istotnego proceduralnego naruszenia art. 38 regulaminu pracowniczego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogólnej zasady dbałości w ramach prawa do dobrej administracji w związku z nieuwzględnieniem wszystkich okoliczności faktycznych sprawy i brakiem uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do ochrony rodziny, o którym mowa w art. 33 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2020 r. – NEC Oncoimmunity / EASME

(Sprawa T-132/20)

(2020/C 161/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NEC Oncoimmunity A/S (Oslo, Norwegia) (przedstawiciele: adwokaci T. Nordby, R. Bråthen i O. Brouwer)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (EASME)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- tytułem żądania głównego, zgodnie z art. 263 TFUE, o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji [decyzji z dnia 16 grudnia 2019 r. kończącej udział strony skarżącej w postępowaniu H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2 dotyczącym projektu MEDIVAC(850078)];
 - obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą i wszystkich interwenientów;
- tytułem żądania ewentualnego, zgodnie z art. 272 TFUE, o:
 - stwierdzenie, że zaskarżona decyzja jest obciążona naruszeniem zobowiązań umownych przez stronę pozwaną;
 - obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą i wszystkich interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty w odniesieniu do żądań opartych na art. 263 TFUE i jeden zarzut w odniesieniu do żądań opartych na art. 272 TFUE.

1. Zarzut pierwszy na podstawie art. 263 TFUE, dotyczący okoliczności, że strona pozwana naruszyła prawo i błędnie zastosowała kryteria kwalifikowalności do celów subwencji na podstawie instrumentu poświęconego MŚP ustanowionego w rozporządzeniu nr 1290/2013 ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi na podstawie art. 263 TFUE, dotyczący okoliczności, że strona pozwana naruszyła prawo, gdyż zaskarżona decyzja jest obciążona naruszeniem zasady równego traktowania.
3. Zarzut trzeci na podstawie art. 263 TFUE, dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja jest obciążona naruszeniem zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.